

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย ครั้งนี้ผู้วิจัยสามารถสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวิจัย
2. สมมติฐานของการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยด้านส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย
2. ปัจจัยด้านส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม สามารถสร้างสมการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา จำนวน 6 ตัวแปร ได้แก่ ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ทักษะคิดต่อการเรียนสายอาชีพ บุคลิกภาพของนักศึกษา บุคคลที่เกี่ยวข้อง ภาพลักษณ์ของสถาบัน และด้านเศรษฐกิจ มีความสัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ ที่ตั้งสถานศึกษา และผู้ปกครองมีอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา จำนวน 2 ตัวแปร ได้แก่ เพศหญิง สาขาวิชาพาณิชยการ และมีความสัมพันธ์ทางลบ กับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา จำนวน 3 ตัวแปร ได้แก่ เพศชาย สาขาวิชาเครื่องกล และสาขาวิชาเครื่องกลและซ่อมบำรุง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การพยากรณ์ปัจจัยด้านส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย ตัวพยากรณ์ พบว่า มีตัวพยากรณ์ 5 ตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เรียงจากตัวแปรพยากรณ์ที่มีอำนาจในการพยากรณ์จากมากไปหาน้อย คือ ด้านเศรษฐกิจ ด้านทักษะคิดต่อการเรียนสายอาชีพ ด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านผู้ปกครองมีอาชีพพ่อบ้าน/แม่บ้าน และสาขาวิชาพาณิชยการ ตามพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ ดังนี้

$$Y' = 5.713 + 1.3 X_{24} + .628 X_{20} + .506 X_{23} - 6.406 X_{16} + .304 X_9$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ดังนี้

$$Z' = .447 Z_{24} + .263 Z_{20} + .261 Z_{23} - .136 Z_{16} + .068 Z_9$$

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาค้นคว้า สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยด้านส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าตัวแปรเหล่านี้ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 ลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา จะกล่าวได้ว่านักศึกษาที่มีลักษณะมุ่งอนาคตทางการเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะความสามารถของนักศึกษาวางแผนปฏิบัติงานในการคาดการณ์ไกล เห็นความสำคัญของผลดี ผลเสียที่จะเกิดขึ้นทางด้านการเรียนและปฏิบัติงานเพื่อให้เกิดความสำเร็จในอนาคต ตลอดจนสามารถควบคุมตนเองให้กระทำ หรือเว้นการกระทำบางอย่างตามความต้องการของตนเอง โดยเล็งเห็นผลกระทบตามมาทั้งต่อตนเองและผู้อื่น ดังนั้นคุณลักษณะดังกล่าวได้ส่งผลให้นักศึกษามีความเพียรพยายามในการทำกิจกรรมต่าง ๆ โดยเฉพาะทางด้านการเรียนก็จะตั้งใจเรียนอย่างดีที่สุด ส่งผลทำให้มีผลการเรียนที่ดีได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อักษรศิลป์ แก้วมawangศ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า นักเรียนเมื่อเรียนจบแล้วประกอบอาชีพมีโอกาสก้าวหน้า มีรายได้ดี มีรายได้สูง ประกอบอาชีพส่วนตัว และมีโอกาสทำงานหารายได้ในขณะที่กำลังเรียนได้ สามารถประดิษฐ์สิ่งของซ่อมแซมของใช้หรือมีรายได้จากการให้บริการ ด้านความถนัด ความสนใจ นักเรียนต้องการประกอบอาชีพที่อาศัยทักษะ และเทคนิคต่างๆ เฉพาะตัวของแต่ละบุคคล บุคลิกภาพและลักษณะนิสัยเหมาะที่จะเรียน มีความถนัดความสนใจวิชาที่เลือกและเหมาะสมกับสติปัญญาและความสามารถ ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกศักดิ์ ประสงค์ศิลป์ (2544 : 55-57) พบว่า แรงคลใจที่นักเรียนเลือกเรียนต่อสายอาชีพ คือมีความถนัดและความสนใจ และรองลงมาคือทราบว่ามีงานทำและรายได้ดี ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ Anawut Choosup (2002 : 1366-A) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนสถาบันอาชีวเอกชนของนักเรียนไทยคือ โพรแกรมวิชา ความต้องการของผู้ปกครอง ชื่อเสียงของสถาบัน กิจกรรมในสถาบัน

การประชาสัมพันธ์ของสถาบัน ส่วนปัจจัยที่มีความสำคัญคือการโฆษณาทางโทรทัศน์และข้อมูลของสถาบัน

1.2 ทักษะคิดต่อการเรียนสายอาชีพ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อแสดงให้เห็นว่านักศึกษามีความคิด ความรู้สึก ที่มีต่อการเรียนในสายอาชีพ และที่สำคัญได้สังเกตเห็นความสำคัญ การเห็นคุณค่าและการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด เมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถที่ประกอบอาชีพ หารายได้เพื่อดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของภูมิสิทธิ์ มิ่งชะนิต (2548 : 83-84) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในจังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 พบว่าปัจจัยที่สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีพของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุด ไปน้อยที่สุด คือความศรัทธาต่อสถาบันที่ศึกษา (X_{30}) ลักษณะมุ่งอนาคต (X_{29}) ทักษะคิดต่อการเรียนสายอาชีพ (X_{28}) ประเภทวิชาที่เรียน (X_{26}) และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของไอเดีย (Iredia. 1987 : 802-A) ได้ศึกษาถึงความแตกต่างระหว่างทัศนคติของ นักเรียนสายวิชาชีพ และนักเรียนสายสามัญ นอกจากนี้ยังศึกษาถึงความแตกต่างที่สำคัญ ระหว่างการเลือกโปรแกรมการเรียนกับเพศ และการเลือกโปรแกรมการเรียนกับรายได้ของครอบครัว พบว่า

- 1) ทัศนคติของนักเรียนสายวิชาชีพ และนักเรียนสายสามัญที่มีต่อการศึกษาด้านอาชีพจะต่างกัน
- 2) ความแตกต่างของทัศนคติดังกล่าวได้รับอิทธิจากความคิดเห็นของพ่อแม่
- 3) ความแตกต่างดังกล่าวไม่ได้มีผลจากการได้รับความรู้ทางการศึกษา
- 4) ความแตกต่างดังกล่าวได้รับอิทธิพลจากการเลียนแบบผู้ใหญ่
- 5) เพศไม่มีผลต่อการเลือกโปรแกรมการเรียน
- 6) รายได้ของครอบครัวมีส่วนสำคัญในการเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียน ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของทองปาน แวงโสธรณ์ (2541 : 87) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่าแรงจูงใจที่มีผลมากที่สุดต่อการเลือกเรียนอาชีพมีลำดับสำคัญคือด้านลักษณะของอาชีพ ความสามารถเฉพาะตน เกียรติยศ ชื่อเสียง การเงินและบุคคล ได้สอดคล้องกับวิจัยของสุชาติ วิวัฒน์ชานนท์ (2542 : 79-83) ได้ศึกษาความสนใจในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดนครปฐมพบว่าทำให้เหตุผลในการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนเป็นอันดับหนึ่ง คือสาขาวิชาที่น่าสนใจมากที่สุด สาขาวิชาที่ใช้ประกอบอาชีพได้ในอนาคต และสาขาวิชาที่มีโอกาสสำเร็จการศึกษาได้มากที่สุด ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของวิษณุ ไตรภูมิ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อระดับสูงขึ้นไปของนายทหาร

สัญญาบัตรในกองบัญชาการกองทัพภาคที่ 2 พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อระดับสูงขึ้น ได้แก่ ปัจจัยด้านความสำเร็จในการทำงาน ด้านการได้รับการยอมรับนับถือ และด้านความก้าวหน้า จะมีผลต่อปัจจัยด้านการได้รับการยอมรับนับถือ สอดคล้องกับงานวิจัยของฮอลล์ (Hall, 1988 : 802-A) ได้วิจัยเรื่องการเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่าการเลือกโปรแกรมการเรียนขึ้นอยู่กับความสนใจและความต้องการที่จะทำให้มีความรู้และทักษะความชำนาญในอาชีพ

1.3 บุคลิกภาพของนักศึกษา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อแสดงให้เห็นว่าลักษณะต่าง ๆ หรือพฤติกรรมที่แสดงออกของนักศึกษาที่ตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งทำให้นักศึกษามีความเป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ซึ่งในปัจจุบันนักศึกษามีความคิดกล้าทำ กล้าแสดงออก กล้าตัดสินใจ แม้กระทั่งเกี่ยวกับการเรียน ถ้านักศึกษาสนใจหรือตั้งใจเรียนในสาขาวิชาใด หรือในรายวิชาใด จะทำให้นักศึกษามีความตั้งใจเรียน และส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น ได้สอดคล้องกับงานวิจัยของทองปาน แวงโสธรณ์ (2541 : 87) ได้ศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนสายสามัญหรือสายอาชีพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญ เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร พบว่าแรงจูงใจที่มีผลมากที่สุดต่อการเลือกเรียนอาชีพมีลำดับสำคัญ คือ ความสามารถเฉพาะตน ด้านลักษณะของอาชีพ เกียรติยศชื่อเสียง การเงินและบุคคล และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของปิยะ ประสงค์จันทร์ (2544 : 103-104) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดสงขลา พบว่า ด้านบุคคล ข้อที่มีระดับเหตุผล ความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก คือ เลือกเรียนด้วยตนเอง และด้านประกอบอาชีพ ข้อที่มีระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่อ อยู่ในระดับมาก คือ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาอาชีพของครอบครัว และส่วนใหญ่มีระดับเหตุผลความต้องการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง

1.4 บุคคลที่เกี่ยวข้อง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อแสดงให้เห็นว่ากลุ่มบุคคลที่ชักนำหรือโน้มน้าวให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย ได้แก่ บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ญาติพี่น้อง เพื่อน คนรู้จัก ครูผู้สอนหรือการตัดสินใจด้วยตนเอง ซึ่งบุคคลเหล่านี้ช่วยเป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจของนักศึกษาในเลือกสถาบันที่จะเข้าศึกษาต่อ ส่งผลทำให้นักศึกษาได้คิด ได้ตัดสินใจที่จะเรียนในสาขาวิชาใด เรียนในสถาบันใด ตรงตามความต้องการของนักศึกษา ทำให้นักศึกษามีความตั้งใจเรียน เรียนอย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจิราลักษณ์ ฤทธิเดชโยธิน (2544 : 81-83) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 12 ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านชีวสังคม พบว่า ตัวแปรเพศและลำดับที่ของการเป็นบุตรมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับการเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) 2) ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม พบว่า ตัวแปรการรับรู้ข่าวสารทางการศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนตัวแปรในด้านการแนะนำของครูและความสะดวกในการเดินทางของนักเรียนจากบ้านมาโรงเรียนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 3) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและสังคม พบว่า ตัวแปรรายได้ของผู้ปกครอง อาชีพของผู้ปกครอง สถานภาพสมรสของผู้ปกครอง และระดับการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ 4) ปัจจัยด้านจิตวิทยา พบว่า ตัวแปรเจตคติต่อการเรียนและค่านิยมทางการศึกษาของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < .05$) ส่วนตัวแปรในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อนมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเรียนต่อชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของอักษรศิลป์ แก้วมawangส์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า เหตุผลในการเลือกเรียนสายอาชีพแรงจูงใจที่ทำให้เลือกเรียนมากที่สุดคือด้านบุคคล เนื่องจากมารดา ญาติ และบิดา เป็นผู้แนะนำให้เรียน และได้สอดคล้องกับงานวิจัยของพุดธิภา เอี่ยมสุภานิต (2545 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาของนักเรียนอาชีวศึกษาในสถาบันสังกัดกรมอาชีวศึกษา ในจังหวัดพิษณุโลกพบว่าการได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองให้ศึกษาต่อมีความสัมพันธ์กับความต้องการศึกษาต่อ

1.5 ภาพลักษณ์ของสถาบัน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ แสดงให้เห็นว่าภาพลักษณ์ของสถาบันเป็นสิ่งที่นักศึกษาเห็นว่าสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย แตกต่างกันหรือแตกต่างจากสถานศึกษาอื่น ๆ เช่น ชื่อเสียง การเรียนการสอน การสอบคัดเลือก ครูผู้สอน ค่าใช้จ่าย สถานที่ตั้ง มีความสำคัญต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ถ้าภาพลักษณ์ของสถาบันใดมีชื่อเสียงในทางที่ดี พบว่ามีนักศึกษาเข้าเรียนต่อมาก ได้สอดคล้องกับ กอน (Kohn, 2000 : 879-A) ได้ศึกษาการตัดสินใจเลือกศึกษาของนักเรียนในสหรัฐอเมริกา ระหว่างปี 1997- 1999 เกี่ยวกับคุณลักษณะด้านอาชีพ สาขาวิชา และการเลือกศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัย เหตุผลที่ทำให้ให้นักเรียน

2. ตัวแปรด้านปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกศึกษาเข้าต่อของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าตัวแปรเหล่านี้ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา สามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.1 เพศหญิง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา เนื่องจากในสภาพปัจจุบันสังคมไทยได้เปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เรียนหนังสือ และประกอบอาชีพหารายได้ช่วยเหลือครอบครัว จึงทำให้ผู้หญิงมีความตั้งใจที่จะศึกษาหาความรู้ และตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสายอาชีพ เมื่อจบการศึกษาจะได้มีงานทำ ซึ่งสอดคล้องกับชัสตัก อามี (Schustack, Amy L. 2001 : 1346-A) ได้ศึกษาบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการประกอบอาชีพของนักศึกษาหญิง พบว่าการปรับตัว ความคาดหวังและความแตกต่างของแต่ละสังคมมีอิทธิพลต่อการเลือกประกอบอาชีพของนักศึกษาหญิง แต่มีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกันและยังคงอยู่ในทุกสังคมคือการศึกษาถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดของทุกสังคม ได้สอดคล้องกับปิยะ ประสงค์จันทร์ (2544 : 103-104) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดสงขลา พบว่าสถานภาพส่วนตัวของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นนักเรียนหญิง และได้สอดคล้องกับกนกศักดิ์ ประสงค์ศิลป์ (2544. 55-57) ได้ศึกษาปัจจัยในการศึกษาต่อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในกลุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดอุดรธานี พบว่าเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย

2.2 สาขาวิชาพาณิชยการ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา เนื่องจากในสภาพปัจจุบันสาขาวิชาพาณิชยการ เป็นการเรียนการสอนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาคอมพิวเตอร์ การบัญชี การตลาด และธุรการ ซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน เมื่อนักศึกษาจบการศึกษาระดับ ปวช. แล้วสามารถหางานทำได้ง่าย หรือสามารถประกอบอาชีพได้ทำให้นักศึกษามุ่งมั่นตั้งใจเรียน ได้สอดคล้องกับฮอลล์ (Hall, 1988 : 3744-A) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การเลือกโปรแกรมการเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษา” กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูที่ปรึกษา 7 คน ครูผู้สอน 26 คน และนักเรียนระดับ 10, 11, 12 จำนวน 227 คน โดยวิธีสัมภาษณ์ พบว่า การเลือกโปรแกรมการเรียนขึ้นอยู่กับความสนใจและความต้องการที่จะทำให้มีความรู้และทักษะความชำนาญในอาชีพ และสอดคล้องกับอักษรศิลป์ แก้วมหวางศ์ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความต้องการศึกษาต่อสายอาชีพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดศรีสะเกษ พบว่า นักเรียนต้องการศึกษาในสาขาวิชาพาณิชยกรรม สาขาพาณิชยการ

3. ปัจจัยที่สัมพันธ์ทางลบกับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ได้แก่ ที่ตั้งสถานศึกษา แสดงให้เห็นว่าที่ตั้งสถานศึกษาที่นักศึกษาเดินทางได้สะดวก ใกล้บ้าน เป็นเหตุผลหนึ่งในการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อทำให้นักศึกษาตัดสินใจเข้าศึกษาต่อเป็นจำนวนมาก ส่วนสถานศึกษาที่เดินทางไปเรียนไม่สะดวก อยู่ไกลบ้าน นักศึกษาก็ไม่พิจารณาในการเข้าศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับลอง เกนเนต (Long, Kenneth L. 2002 : 509-A) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาวิชาชีพของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน SCCT จำนวน 192 คน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .05 ต่อการเลือกเรียนวิชาชีพ คือพื้นที่ตั้งของสถาบัน เป้าหมายการงาน ความสามารถเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ส่วนปัจจัยด้านลักษณะเฉพาะ ความคาดหวังรายได้จากอาชีพ จุดมุ่งหมายทางคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และระดับการศึกษาไม่มีนัยสำคัญมากนัก

4. การหากลุ่มตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด ในการพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา ในด้านปัจจัยส่วนบุคคลและด้านปัจจัยสิ่งแวดล้อม พบว่าได้ตัวแปรพยากรณ์ที่ดีที่สุด คือ เศรษฐกิจ ทศนคติต่อการเรียนสายอาชีพ ภาพลักษณ์ของสถานศึกษา และผู้ปกครอง มีอาชีพเกษตรกร สามารถพยากรณ์แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงให้เห็นว่า เศรษฐกิจ เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อของนักศึกษา เพราะในสภาวะปัจจุบันเศรษฐกิจสังคมไทยอยู่ในช่วงโลกาภิวัตน์ ข้าราชการมาก แพงทำให้นักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนสายอาชีพ มีความรู้สึก ความคิดเห็นที่ดีในการเรียนสายอาชีพ ทำให้มีความขยันหมั่นเพียร โดยคิดว่าเมื่อจบการศึกษาไปแล้วจะได้มีงานทำ มีรายได้ช่วยเหลือครอบครัวทำให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งผลทำให้มีเศรษฐกิจดีขึ้น ส่วนภาพลักษณ์ของสถานศึกษาพบว่าถ้าสถาบันใดมีชื่อเสียง มีบรรยากาศและสภาพแวดล้อมที่ดี เป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อของนักศึกษา และผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร ก็เป็นตัวแปรหนึ่งที่ส่งผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ อันเนื่องมาจากผู้ปกครองมีรายได้น้อย แต่มีความประสงค์ที่จะให้ลูกหลานเรียนในสายอาชีพ เสียค่าใช้จ่ายในการเรียนน้อยกว่าเรียนสายสามัญ และเมื่อจบการศึกษาแล้วสามารถประกอบอาชีพได้เร็วที่สุด มีรายได้เลี้ยงตนเองและเลี้ยงครอบครัว ได้สอดคล้องกับภูมิสิทธิ์ มิ่งชนะนิค (2548 : 83-84) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อสายอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 ในจังหวัดสกลนคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา สถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3 พบว่า ปัจจัยที่สามารถร่วมกันพยากรณ์แรงจูงใจในการศึกษาต่อสายอาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 1 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 4 ปัจจัย โดย

ที่ตั้งของสถานศึกษาอยู่ไกล สถานศึกษาควรจัดรถรับส่งประจำทาง เพื่อสะดวกในการเดินทาง มาเรียน หรือจัดหอพักให้กับ นักศึกษาเพื่อให้ นักศึกษาได้พักและประหยัดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยในเรื่องเดียวกันนี้กับนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 ควรมีการศึกษาโดยการเพิ่มตัวแปรที่ศึกษาอื่น ๆ เช่น การเข้าร่วมกิจกรรม การอบรมเลี้ยงดู ความฉลาดทางอารมณ์และการฝ่าฟันอุปสรรคของนักศึกษา เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษากับผู้ที่ตัดสินใจไม่เลือกศึกษาต่อในสายอาชีพ เพื่อจะได้ทราบ แนวคิดในมุมมองที่แตกต่างออกไป และทราบสาเหตุที่ไม่เลือกสถานศึกษาที่สังกัดสำนักงาน คณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดหนองคาย

2.4 ควรมีการศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต โดยใช้การวิเคราะห์การ ถดถอยแบบโลจิสติก

2.5 ควรมีการศึกษาค้นคว้าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อคุณภาพชีวิตของนักศึกษาทั้งทางตรง และทางอ้อม โดยใช้การวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis)